

A rezonancia törvénye, más nevein az affinitás, a szink...

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: January 24, 2018, 7:40 am

Dénes Albert Ez a második metafizikai, vagyis egyetemes törvény. Vibrációs törvénynek, affinitás törvénynek is szokták nevezni. Az első törvényből kizvetlenül kizvetkezik. Az első törvény az imaginációs törvény volt, amelynek lényege abban áll, hogy mi, földi emberek nem csak teremtett lények vagyunk, hanem a lényekünk kizáppontjában állunk kizpzeletünkkel, imaginációsunkkal teremtünk is. Természetesen nem úgy kell érteni, hogy most nekiállok és teremtek egy fát, vagy valamely más tárgyat, vagy az annyira hirtelt pnt. Teremtői kizpessgünk megnyilvánulásait úgy kell érteni, hogy az összes állapotaink, lehetőségeink, eseménybeli intervallumainknak szummájait, összesgöt mi teremtjük meg, még akkor is, ha ez annyira hihetetlennek tűnik. Kélső és belső valóságkonceptiónk, vagyis a kizt valóság törvénytelen és metafizikátlan elkélt n-táse odáig vezetett, hogy egy kélső objektív valóságunk vlt állapot kiszolgáltatottjaitól kizk meg letünk. Pedig, ha egy kicsit is belegondolunk, a hátr kélső és belső kiztt nem is olyan nyilvánvaló. Amiért valami a búrunk alatt van, nem biztos még, hogy kizrág a belső valóság kizrbe tartozik és a világpunk, amely visszanz ké-vélt ránk sem sorolhat kizrágosan a kélső valóság tartományba. Hátr természetesen vannak. Azonban ezek sokkal finomabb egységkapcsolatokban vannak jelen, hiszen, ha léteznek hátr, akkor azok a tartalmak, amelyek egy-egy hátron belül vannak, kapcsolatba kell lépniük a más hátr által "kizbefogott" tartalmakkal. Nincs olyan a létezésben, hogy valami abszolút hátr kizrtan, mint nmagában létezük zrt rendszer létezen.

Törjünk rá most azonban a rezonancia törvényre. Amint mondtam, rtam, az imaginációs törvényből ez kizvetlen kizvetkezik. Amit imaginációnkkal teremtünk, az megjelenik a valóságban. A valóság az első kizrt, amelyben megjelenik, hogy mi is volt, helyesebben, mi van az imaginációnkban. Az előbb le-rtakból kizvetkezik, a valóságon kélsüt kizppen úgy kell érteni, mint belsüt. Tehát pszichés, lelki, érzelmi állapotaink kizppen úgy a valóságot jelentik, mint a kizrt lezajlt konkrét események. Mindezek mind az imaginációnkban szrmaznak. Ha rossz, zavaros állapotok vesznek kizrt, ha érzelmeink csaponganak vagy kizppen bntak, mind a személyes imaginációnk valóságteremtésnek tekinthetük. Tehát, a rezonancia első sorban arra vonatkozik, hogy amilyen kizppel rendelkezünk az imaginációnkban, olyan valósággal lépünk rezonanciába, olyan állapotokkal vibrálunk, rezgünk, létezőnk egyélt, ami a kizp szellemi lényegnek megfelel. Nagyon fontos ezt tudni. Mert imaginációnk megszaktás nalkélt mákzdik és teremt, akzr tudunk erről nappali, ébrenléti, megszokott tudatunkkal, akzr nem. A kélső és belső valóságban állandó kizpáramlás folyik és ami a személyes imaginációnkban megfogán, azt az imagináció a kizpnek megfelelően

val³s³g³; alak³-tja ³t, realiz³lja.

Minden ember rendelkezik imagin³ci³val. Teh³, minden ember a maga m³dj³n tudatosan vagy tudattalanul teremt. Amit teremt, az a val³s³g. Nyilv³nval³, hogy a tudatos³g, valamint a tudattalans³g k³l³z³mu fokain vagyunk, ³-gy elt³r³mu az a val³s³gn³-v³ is, amelyeken megnyilv³nulunk. A hasonl³, egym³shoz k³z³el ³ll³ vagy ³ppen azonos val³s³gn³-v³k kapcsolatba l³pn³ek egym³ssal, mert nagyj³b³l egyforma rezg³sben vannak. Ezzel magyar³zhat³ az emberk³zti kapcsolatok alakul³sa, a tal³lkoz³sok, az ³j kapcsolatok l³trej³tte stb.

Az ember ³lland³an nincsen ugyanazon a hull³mhosszon, vagyis imagin³ci³s tev³kenys³ge ingadoz³sai miatt v³ltoz³ a val³s³g is. Biztos, hogy azokban az id³uszakokban, amikor gondjai vannak ³s t³bbet forgat mag³ban a gondjaival kapcsolatos negat³-v k³peket, az ezekhez t³rs³-tott ³rzelmi ³t³l³sekkel egy³tt, ilyenkor t³bbsz³r hall rossz esem³nyekr³ul, vagy tal³lkozik egy³ltal³n nem kedves ismer³useivel, vagy keveredik olyan f³ltre³rt³sekbe, amelyek m³r ³nmagukban ³rtelmetlenek. Ilyenkor tiszt³-tani kell az imagin³ci³t. P³ld³ul, lehet napl³zni, ahol az ember alaposan ki³-rja mag³b³l az ³sszes aggodalmait, f³lelmeit, negat³-v k³pzeteit stb. M³sfel³ul er³-teni kell azt a k³pet, amely az illet³mu probl³om³nak, gondnak a megold³s³t, felold³s³t jelenti. El kell k³pzelni a megfelel³mu, legjobb felold³s³t az illet³mu probl³om³nak ³s azt is meg kell pr³b³lni, hogy ³rezz³l³k ³t azokat az ³rz³eket, amelyek a sikeres felold³ssal egy³tt j³rnak. Vagyis, r³viden, neh³z helyzeteinkben ne hagyjuk, hogy az imagin³ci³ban elhatalmasodjanak a romb³k³pek, hanem tudatosan arra fel³ ir³ny³-tsuk a m³k³d³s³ot, amely a legjobb, leg³rtelmesebb felold³st foglalja mag³ban.

Maga a rezonancia t³rv³nye m³g sokkal m³gikusabb, mint maga a m³gia t³rv³nye, de legal³bb is sokkal ink³bb soksz³en var³zslatos. A mir³kulum. Mint teremt³uk t³kr³z³ud³nk abban a val³s³gban, amit mi teremtett³nk. Hi³ba mondja a mag³t realist³nak mond³ ³ll³sfgl³ ember, hogy teremt³s ide vagy oda, de van egy fajta stabil val³s³g, amit mint sz³munkra adott val³s³got kell tudom³sul vegy³nk. Igaza van. Nincs ami³rt k³l³n f³radozzon ennek az igazs³gnak a hangs³lyoz³s³n, mert ezt mindenki nagyon j³ tudja. A probl³oma ³s egyben a k³rd³s nem is itt tev³dik fel. A k³rd³s ³s probl³oma ott tev³dik fel, hogy ezt a sz³munkra adott val³s³got, alapval³s³got hogyan l³tjuk, hogyan fogjuk fel ³s mit kezd³nk vele, de m³g ink³bb mit kezd³nk magunkkal ebben a val³s³gban? Egy l³nyegesebb val³s³g k³rd³se ³s probl³om³ja mer³l fel benn³nk. Mert nagyon j³ l³tjuk, hogy itt vagyunk egy fajta, viszonylagosan stabilnak t³nm³ val³s³gban ³s az is felt³nhet esetleg, hogy ez a val³s³g egyik oldala ³ppen olyan makacs, mint amilyen ill³kony a m³sik oldala.

Az teh³, hogy egy metafizik³val vagy szellemi megismer³ssel foglalkoz³ ember nem ismeri el a f³ldi, konkr³ot val³s³got, arr³l sz³ sincs. Elismeri, de nem ³ll meg itt, mert nem lehet itt meg ³llni. Vagyis meg lehet ³llni, de olyan k³vetkezm³nyekkel, amelyek a megragadt, lefulladt, ki³gett val³s³gl³t³s k³vetkezm³nyei. A f³ldi, ³ssz³bben felfoghat³ val³s³gk³pet fel kell fogni, el kell ismerni, mint olyant, tudom³sul kell venni, de nem lehet itt meg³llni, itt letapadni, mert ez az emberi l³ny legegyszer³bb k³pess³g³r³ul val³ lemond³st, a megismer³sr³ul val³ lemond³st jelenten³. ³gy is fogalmazhatunk, hogy aki itt leragad, teh³ a tov³bbi megismer³sr³ul lemond, az emberi mivolt³r³l mond le. A t³rt³net folyam³n t³megezen ³s halmozottan fordult el³mu az ilyesmi, s hogy az egyetemes megismer³s k³pess³g³r³ul lemondott embereknek milyen val³s³got siker³l³ megteremteni, gondolom, arr³l nem kell k³l³n³sebben besz³molni. Mindenki tudattalanj³ban ott van a mai napig is, az a sok s³t³ot, ³rtelmetlen szenved³s, amit ³nmagunknak ³s m³soknak okoztunk. Azt hiszem, hogy B³hm³ot id³zi Hamvas B³la, amikor ³-rja, hogy az ember tudatlans³g³b³l, szellemtelens³g³b³l annyi szenved³s keletkezett, hogy ha a f³k ³-r³toll³, a tengerek tint³v³ ³s az ³g pap³-rr³ v³ltozna, akkor sem lehetne le³-rni ezt a sok szenved³st.

Ma, amikor az imagináció fontosságát kezdik belátni, de sajnos metafizikai látnyegöt annál kevésbé, az értelmetlen szenvedésekkel teli valóságunk egy egészen új korszakba lépünk. Persze, ez nem kártevő, az nem determináció, szerényen kikerülhetetlen, az egyes ember tudatosságát félve, hogy mivel rezonál, vagyis, hogy milyen valósággot formál meg magában az maga kártevő. Az imagináció fontosságára rájártak az és ma már minden hatni akaró ember, vagy intézmény vagy érdekcsoport ezt veszi alapul. Arra is rájártak, hogy kártevőnek a szuggesztív az, amely az imagináció leginkább lázba hozza, aktiválja. Gondolom, nem kell példának felhoznom azt a reklámközpont és reklámszerveg és reklámszerveg példák, amelyek, mint imaginatív-szuggesztív impulzusok ársztanak el bennünket árszi intenzitással és mennyiséggel. Nem vagyok egyáltalán biztos ebben, de feltételezem, hogy az embereknek már kezdett kialakulni egy bizonyos imagináció és videóképek rendszere, amely legalább részben kiszéri a szuggesztív tapintatlan betolakodást az életbe. Lehet, töl optimista vagyok. Remélem, mégsem. Azonban itt nem a remény, vagy az optimizmus, ami a mörvad, hanem a leginkább megtisztított metafizikai tudás és tudatosság, vagyis hogy kóppess tudjuk-e tenni magunkat arra, hogy lássuk a valóság legényi alapjait és a szűzfélggéseit. A valóságvarázsolásnak csak egy példát említettem a reklámok kapcsán. Nem szabad elfelejteni, hogy a hatalmi apparátus ugyancsak imagináció és manipulatív módszereket használ fel, amelynek célja az emberek minél akadálytalanabb módon való irányítása, irányítás. Lehet, hogy tényleg e gondolatok, mintha egy áldásos mániában szenvedő elmebeteg tényleg megtervezett elméjéből származna, aki szociopátiás kóppzeteit kivetíti egyes hatalomgyakorló intézményekre. Az biztos, hogy nem is tanácsos ilyen gondolatok mellett tölsgosan sokat elidőzni, mert az ilyen gondolatoknak, kóppeknek, kóppzeteknek, s a hozzájárulás harag- és félelem érzésnek ugyancsak teremtetve ereje, valóságformálási hatása van! Elég, ha az ember egyszer megvilágítja a jelenségeket, aztán folytatja a szemléletes életét, végzi a feladatait legjobb tudása és lelkiismerete szerint.

Metafizikailag elrendelt szabály, hogy amikor az ember nehéz helyzetekbe kerül, akkor abból induljon ki, hogy az egész helyzetet ő maga okozta, ő maga teremtette meg. Ez a jelenlegi, nehéz kárváloményekkel terhelt valóság az ő imaginációjának tétel, amelyet lát és ártól egyben. Persze, ebben a magára vállalásban semmiféle árváid, bántudat, árvnmarcangolás, márvtkodás nem szabad, hogy legyen, mert nem ez a látnyeg. A látnyeg az, hogy ebben a felvállalásban, miszerint úgy tekintem a nehéz, nem kárvárvnatos helyzetemet, hogy akarva-akaratlanul azt én magam teremtettem meg, lehetőséggé nyálk arra, hogy a márvlyebb, látnyegesebb árvszűzfélggéseket, a megoldási kulcsot vagy kulcsokat meglássam. Meglehet, hogy a nehéz helyzetem kialakulásában márvsok is részt vettek, de amíg én rájuk hárvrátom a felelősséget, amíg árvket hibáztatom, rájuk haragszom, addig a látnyeglátás szempontjából vak maradok. Csak akkor nyálk meg a látnyeg látása, ha az egész helyzet úgy fogom fel, mint valósággot, állapotot, amelyet én teremtettem. Ezen az éton feltárvlnak az imagináció mba megtapadt kóppék, kóppzetek, gondolatok, amelyek az illető helyzetet elárvdázik és ezeknek a feltárvása és feloldása oldja meg igazán a helyzetet, teljesen és maradandóan. Amíg felárvletes megoldásokkal prárvbálkozom, példátul úgy, hogy a nehéz helyzetért márvsokat teszek felelőssé, addig nem nyer feloldást az illető probléma. Mert, lehet, hogy a helyzettől való megmenekül és megkárnyebbált fellárvlegzésével árvlok odárvbb, mikárvzben márvsok nyakába sikerárvlt varnom a felelősséget, de azokat a zavaros tartalmakat, amelyek az illető helyzettel oki viszonyban árvllottak, tovább viszem magamban és, ahogy szokták mondani, csak idárv félárvgványe, hogy ez a zavar, nehéz és, probléma mikor jelenik meg ismét az életemben.

A rezonancia árvrványnek asztrológiai, alkárv-miai megfelelősei, a Hold, illetve a szőlőci, vagyis az oldás márvvelete. Az asztrológiai megfelelőben árvrthetve a Hold idetartozása, hiszen ez az első valósággtárvkár, vagyis a teremtetvi kóppzeletárvnknek első, legkárzelebbi megjelenése,

amit látnunk és tálánunk. Olyan modell ez, mint ahogy a Nap fénnyét visszatéríti a Hold. Az alkímia szólcija úgy tartozik ide, hogy az egyetemes oldás, vagyis ami a feloldandó tartalmakat fel tudja oldani, az nem más, mint a helyes világítás szelleme, vagyis az igazságnak, a metafizikai létnek az a szelleme, amely tiltja, tiltja, egy a szellemben szolja, oldja mindazt, amit oldani kell.

Összegezve az eddigieket, mindaz, amit imaginációval, mint teremtmények teremtünk, nem áll meg önmagában, hanem megnyílnak a belső világunk formájában, állapotaink minőségében, kapcsolatainkban stb. Ez a rezonancia. A második egyetemes törvény, amely az elsővel kiegészül. A harmadik törvény az analógia törvénye, amit a megfelelő törvénynek, vagy még a kompenzáció törvényének is neveznek. Az egyetemes törvények egymással kiegészülnek és egymással öröközik, mivel egy egységes egészet képeznek, amelyek csak az archaikus szellemtudományok bármelyike, az asztrológia, a színhaj, a kabbala stb. Fontos az, hogy következetesen vizsgáladjunk ezen a megismerési úton és egy egységes egészet kaptunk, amelyet önmagunkba integrálhatunk.